

Двойних К.Є.

кандидат економічних наук,

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ В ПЛОЩИНІ СВІТОВИХ ЕТНІЧНИХ ПРОЦЕСІВ

Осмислення процесів, що відбуваються у сучасній світовій економіці, якщо ми намагаємось, з одного боку, тверезо поглянути на «невидиму руку ринку» (саме у тому сенсі, який вкладав А. Сміт у цей вираз), з іншого, – позбавитися метафізичності пізнання (у негативному розумінні цього слова), призводять до думки про нагальну необхідність застосування трансдисциплінарної методології для розв'язання найболючіших прикладних питань. Серед останніх особливе місце посідає проблематика фінансових ресурсів (в широкому сенсі), для аналізу якої пропонується застосувати концепт взаємодії суперетносів як енергетичних сутностей.

В цьому плані вважаємо, що фінансові ресурси являтимуться відображенням певного рівня енергетичного потенціалу етнічної системи. При цьому енергетичний обмін між суперетносами відбувається незалежно від обсягів інвестицій, вкладених однією системою до економіки іншої. Фінанси відображують енергію того економічного середовища, в якому має місце їх обіг, тобто, сукупну енергію тих людей, які здатні та готові працювати. Відповідно, валюта одних суперетносів, що не має ускладнень із конвертацією, є відображенням енергії зовсім інших суперетносів, яка готова спрямуватися до емітентів цих грошових знаків.

Таким чином, фінансові ресурси становитимуться справжніми інвестиціями лише в тому випадку, коли вони відобразатимуть об'єктивну додаткову енергію, яка разом із грошима може реально надійти за певних обставин з іншої суперетнічної системи. Отже, головною та принциповою помилкою багатьох економічних прогнозів та розрахунків є ототожнення фінансово-грошових ресурсів із дійсними енергетичними потоками. Але це принципово не так, оскільки самі по собі гроші не несимуть ніякої енергії. Гроші являють собою лише можливий канал її (енергії) руху. Основна проблема полягає не стільки у відсутності інвестицій як таких, скільки у можливості та спроможності їх реалізувати, для чого, у свою чергу, потрібна звичайна енергія.

Так, гроші, які надходять до будь-якого етнокультурного простору із західного суперетносу чи США, не приносять із собою додаткової енергії, а, натомість, забирають вже наявну енергію через своє обслуговування в економіці суперетносу-отримувача. Особливо це буде відчутним, коли представники більш енергетично потужних суперетносів беруть участь в «чужих» економічних проектах, що обумовлено проявом принципу економічної інверсії. Саме внаслідок цієї причини інвестиції й становляться неефективними. Адже гроші являють собою лише умови та можливі варіанти циркуляції енергії.

Гроші є еквівалентом праці як вже виконаної роботи, їх (гроші) дійсно можна обміняти на вже виконану ким-то роботу і навіть сьогодні придбати виконання такої роботи в майбутньому. Але самі по собі гроші – це ні в якому разі не гарантія виконання такої роботи в майбутньому. А.Сміт наголошував, що багатство народів (ймовірно, він не мав на увазі етноси в сьогоднішньому розумінні їх феномена) полягає саме у праці людей, які до цих народів належать. До цього стає необхідним лише зауважити, що для здійснення цієї праці необхідна звичайна енергія, право на отримання з природи та використання якої належить винятково етнічним системам. Саме тому для успішного інвестування такі потоки енергії необхідно формувати (якщо вони не утворилися природним чином для певного часу та ділянки економічного простору). А вже тоді виявляються корисними і гроші різноманітних емітентів як інвестиції. Адже без етнічної енергії гроші являють собою виключно елемент неживої техносфери.

Таким чином, стає можливим стверджувати, що фінансові ресурси, які надходять до одного суперетносу з іншого у вигляді інвестицій, не приводять до реальних змін, якщо вони не трансформуються в інфраструктуру. Саме тому, як правило, кредити західних держав та банківських установ, надані на «структурні перетворення», що не передбачають безпосереднього створення реальної діючої господарської інфраструктури, ніяким чином не можуть вплинути на дійсні економічні реформи.

Отже, банківська система як така сама по собі ніяким чином не змінюватиме характеристик потоків енергії, а відповідно, не впливатиме на економічну динаміку та розвиток. Це є свідченням того, що показники роботи банків досить часто не відображують реальних процесів та тенденцій в соціально-господарській системі.

Механізм підтримки утворених між суперетносами потоків енергії проявляється в роботі людей із більш енергетично напруженого суперетносу (з більшим енергетичним потенціалом), спрямованій на розширення та підтримку техносфери іншого суперетносу за його (більш «дорогі») гроші із подальшою покупкою на ці гроші товарів (теж більш «дорогих»), що також є частиною відповідного етнокультурного простору. При цьому відбувається звичайна переплата у вимірі реальної праці з боку представників більш енергетично напруженого суперетносу.

«Мирна економічна війна» (дослідники вже давно описали міжнародну економіку як безкомпромісну війну) є своєрідним «проектом» щодо організації схеми міжсуперетнічних контактів, запропонованим з боку «вікових» суперетносів (енергетично розряджених, але з розвиненою техносферою) більш «молодим». При такому розвитку подій більш вікові суперетноси неодмінно виграватимуть, оскільки енергія більш напружених суперетносів трансформуватиметься у реальну працю для підтримки техносфери в тих просторах, де власної енергії для цього стає просто недостатньо. Переможцю в такій боротьбі важливим є контроль саме за енергією, а не майно інших етнічних колективів. Однак саме гроші створили всі передумови для ведення енергетичної війни між суперетносами. Якщо раніше це відбувалося у прямому контакті в суто фізичному сенсі, то з появою грошей це почало відбуватися шляхом своєрідного економічного «вампіризму» через відкачування етнічної енергії за допомогою економічних механізмів, уникаючи при цьому безпосереднього зіткнення із джерелом такої енергії. В певному сенсі гроші можуть виступати відносним мірилом етнічної енергії як спроможності виконувати за них певну роботу.

Гроші – це невід’ємна частина техносфери відповідного суперетносу. Отже, подібному виміру підлягає курс грошей більш вікового суперетносу по відношенню до грошей молодших за віком етносів, представники яких у великих масштабах можуть бути купленими та використаними як джерело енергії для виконання роботи, необхідної для розвитку та підтримки інфраструктури більш вікового суперетносу. В цьому сенсі валютні курси можна вважати реальним відображенням та адекватним індикатором відносної різниці в енергетичних напруженостях різних етносів та суперетносів.

При міжсуперетнічній конвертації гроші починають виконувати функцію своєрідних енергетичних мостів між різними схемами та

квотами споживання природної енергії і, внаслідок відмінностей їх характеристик, де-факто сприятимуть утворенню та підтримці потоків енергії між етнокультурними просторами. Отже, конвертовані гроші – це критерій соціально-економічного розвитку суспільства, але цей розвиток є зворотно пропорційним до тієї енергії, що ще зберігається і є «придатною» для використання цим суспільством в подальшому.

Що ж стосується поняття «вільна конвертація» валюти, то з енергетичних позицій воно має бути досить тісно пов'язаним із поняттям потенційної ями, яка поглинає етнічну енергію. Саме в цьому випадку для самої потенційної ями (економіки «цивілізованої» країни) вільна конвертація грошей є економічно ефективною за будь-яких обставин, оскільки здійснюватиме функцію забезпечення надходження до системи зовнішньої енергії. Отже, це дозволяє визначити, що валютний курс відображує відношення загальної інтенсивності енергетичного споживання потенційної ями (економіки відповідної розвиненої країни) до частини енергетичного потоку іншого етносу, що спрямовується на розширення його простору. Тому співвідношення валютних курсів поступово перестає відображувати реальну здатність до виконання певного обсягу роботи конкретним етнічним колективом. Отже, відомі валютні курси – це чіткі атрибути відповідних потенційних ям світового ринку. А гроші та вартість робочої сили являтимуть собою лише відображення цього фактора в економічній площині вимірювання.

Таким чином, гроші та матеріальні цінності, що вивозяться за кордон (до інших суперетносів), не є ресурсами в енергетичному розумінні цього поняття. Вони достатньо швидко будуть «спожити» новими членами відповідного суперетносу (що ці гроші та цінності вивезли), які стосовно нього поступово перетворюватимуться у «своїх». А ввезені до євразійського суперетносу долари чи євро представлятимуть певний ресурс, але тільки для суперетносу, що емітував ці грошові знаки, бо ці гроші забезпечать виконання певної роботи в євразійському етнокультурному просторі задля потреб споживання представників «чужого» суперетносу. Звідси впливає шкода для економіки від західних інвестицій – вони є ресурсами, але не для акцепторів.

Таким чином, вивезені до інших економічних просторів кошти (конвертовані до відповідних валют) не є ресурсами, аж поки не починають повертатися до власного суперетносу. В енергетичному

сенсі так звана боротьба за повернення вивезених коштів являє собою стійку ілюзію саме не з точки зору можливості здійснення цього на практиці, скільки з позиції отримання реальної економічної користі у разі такого повернення. Іншими словами, не існує проблеми вже вивезених за кордон коштів, оскільки вони вже не є відображенням реальної енергії того суперетносу, з якого були вивезені. Натомість, існує проблема відтоку етнічної енергії з одного суперетносу до іншого. Гроші лише беруть участь в організації та підтримці схем такого вилучення енергії. А тому навіть гіпотетичне повернення таких коштів тільки додатково активізуватиме подальший відтік енергії.

Хорошилова И.А.

ассистент,

*Харьковский национальный
автомобильно-дорожный университет*

Алексеев А.С.

аспирант,

*Луганский филиал
Института экономико-правовых исследований
Национальной академии наук Украины*

ГЕОЦЕНТРИЧЕСКИЕ ТРАНСНАЦИОНАЛЬНЫЕ ТРАНСПОРТНЫЕ КОРИДОРЫ

Международная кооперация требует наиболее оптимального сочетания имеющихся на планете ресурсов. Используемые либо предназначенные для использования в хозяйственной деятельности ресурсы традиционно в экономической теории (политэкономии) называют капиталом. К таким ресурсам относят: материально-технические, природные/сырьевые (в том числе и земля), энергетические, трудовые, информационные и финансовые.

В развитии движения капитала (ресурсов) наступил тот этап, когда их перемещение должно быть практически мгновенным. Это требованию сегодня отвечает передача информации и в определенных случаях финансовых ресурсов, благодаря использованию Интернет. Сопоставимыми скоростями передачи